

„Mensen maken hun eigen hemeltje op aarde”

(Van onze verslaggeefster Jetty Claus)

BUSSUM - „De kerk is geen politieke partij. Zij staat echter ook niet los van de maatschappij. Er is onrecht in de wereld waartegen de geestelijkheid moet getuigen; als het nodig is zelfs tegen de eigen gemeenschap. Er moet politiek gesproken worden van de preekstoel als 't gaat om de schending van de mensenrechten in Polen, Zuid-Afrika en Latijns-Amerika. Ook al zijn de parochianen daar nog niet aan toe. Wij moeten solidair zijn”.

Dit zegt de vertrekkende pastor Rob Mascini (37) van de rooms-katholieke kerk. Hij heeft vijfenhalf jaar in Bussum als diaken gewerkt en gaat per 1 januari met zijn gezin naar Den Helder.

„De kerk krijgt wel het verwijt, dat zij zwijgt, zich niet uitspreekt over samenlevingsvraagstukken. Je zei tijdens je preek niets hier- en daarover, hoor je dan”.

„Als pastor moet je echter altijd goed voor ogen houden, dat je er staat namens die gemeenschap. Het is dan ook niet zozeer de angst om politieke kleur te bekennen, maar het feit dat je je niet mag vervreemden van je parochie”.

„Er is een werkgroep kerk en politiek, waarin gelovigen samen een standpunt bepalen over zaken als kernbewapening, werkloosheid, homofilie en ander samenlevingsvormen”, aldus Mascini. „Je kunt de mensen wel helpen bewust te worden van wat er allemaal aan de hand is, welke politieke en economische krachten het leven van een groot aantal mensen bepaalt en kapot maakt”.

Priesterarbeider

Rob Mascini studeerde theologie, was pastoraal werker in Spanjebroek, een dorpje in Noord-Holland en werd in 1980 door bisschop Zwartkruis gewijd tot diaken. Inmiddels werkte hij in Bussum. Als diaken richtte hij vooral op de dagelijkse zorgen van de mensen. Een taak, die hem volgens zijn collega's op het lijf geschreven is.

„De diaken mag niet gebruikt worden om het priestergebrek op te heffen”, vindt hij. „Vandaar dat er een „maar” zit aan mijn vertrek naar Den Helder. Daar wordt ik de enige pastor van een parochie”.

Mascini is eigenlijk een overtuigd diaken. „In het buitenland is 't veel meer ingeburgerd. Het zijn daar een soort priesterarbeiders. Diakens werken in de sloppenwijken van Liverpool of onder jeugdige criminelen in Mons (België), die pas uit de gevangenis zijn ontslagen”.

Mascini vindt het overigens wel tijd worden, dat ook gehuwden en vrouwen

het priesterambt kunnen gaan bekleeden. „Ik zeg er wel bij, daarmee red ik de kerk niet”. Mascini krijgt nu bij de heilige communie altijd assistentie van een priester. Dopen en huwelijken inzegenen kan hij wel.

Over de toekomst van de kerk is hij vrij somber gestemd. „De kerk weet nog steeds de juiste snaar niet te raken. Zij houdt zich niet bezig met en spreekt niet over wat voor de mensen van belang is. De kerk mist de boot”.

Kerstmis

Met gemengde gevoelens ziet hij ieder jaar weer de volle nachtnissen met kerstmis. „Voor ons houdt dat een grote verantwoordelijkheid in. In het blad van het bisdom stond: de mensen zijn de kerkdeur wel uit, maar hebben haar nog niet helemaal achter zich dichtgetrokken.

„Naar de kerk gaan is een taboe geworden. Je moet toch een beetje gek zijn om nog te gaan. Het is vaak ook een sociaal gebeuren. Toen ik in Spanbroek werkte, heb ik dat wel gemerkt. Op zondagochtend zag je vanuit het oude gedeelte van het dorp de mensen naar de kerk stromen. Maar als de mensen naar de nieuwbouwwijk verhuisden, kwamen ze plotseling ook niet meer. Dat is frappant”.

„Door de welvaart denken de mensen, dat zij zelf wel in staat zijn om hun eigen hemeltje op aarde te creëren. Als je het materieel zo goed hebt, is het moeilijk om te bidden voor de zorgen van een ander. Krijgen die mensen echter ook maar één grote tegenslag dan stort hun hele wereld in. Dat is triest. De eenzaamheid is groot”.

Mascini: „Mijn grote zorg is, dat elke samenleving die zijn goden vergeet, kapot gaat. Dat heeft de geschiedenis geleerd. Denk maar aan de Grieken en de Romeinen. De mensen zoeken nu zekerheid bij sektes als de Jehova's Getuigen”.

Anderzijds kan hij zich de houding van veel „afvalligen” best voorstellen. „Wat via de televisie en andere media de huiskamer binnenkomt, gaat hele-

maal niet meer over hen. Het gekrakeel tussen de bisschoppen, 't is een lachertje. Het doet de zaak geen goed”.

Paus

Mascini hoopt maar, dat met het bezoek van de paus aan Nederland diezelfde fout niet wordt gemaakt. „Die mensen moeten iets kunnen herkennen. De kerk is niet meer één en al pracht en praal, mooie gewaden en mijters. Die tijd is voorbij. Als hij al het werk, dat de parochianen verzetten, nou maar bevestigt...”.

Over de periode in Bussum, die hij binnenkort afsluit, zegt hij: „Je hebt hier te maken met een gemêleerd gezelschap. In de kerk komen mensen uit alle lagen van de bevolking bij elkaar. De werkloze en de directeur van een groot bedrijf, die gebukt gaat onder een grote verantwoordelijkheid en soms moeite heeft die in overeenstemming met zijn geloof te brengen.

Die verschillende mensen trekken met elkaar op. Standverschil wordt doorbroken. Natuurlijk moet je oppassen voor vrijblijvendheid. Het mag niet zo zijn, dat als zij de deur uit zijn, het gewone leven weer verder gaat”.

Zondag 13 januari wordt er tijdens de viering van elf uur afscheid genomen van pastor Rob Mascini. Na de dienst is er gelegenheid hem en zijn gezin de hand te schudden.

● Rob Mascini, zijn vrouw Huub en vier kinderen verhuizen binnenkort naar Den Helder. In de Nicolaasparochie wordt hij met open armen ontvangen. Men had niet meer gerekend op een eigen pastor. (Foto: Stevens)

1984